

ДЕВЯТЫЙ

2

Баговолилъ єсін гдн, землю твою, возвратилъ єсін плачихъ йаковль.

Штавилъ єсін беззаконія людій твоїхъ, покрýлъ єсін всѧ грѣхъ їхъ.

Оукротилъ єсін всіе гиѣвъ твой, возвратилъ єсін ѿ гиѣва ѹрості твоєї.

Возврати наїз вже спасеній нашихъ, и щкрати ѹрость твою ѿ наїза.

Еда во вѣки прогиѣвалиши на ны: и ли простиши гиѣвъ твой ѿ рода въ родъ.

Вже, ты ѿбрашися, ѿживиши ны, и людіе твой возвеселатися ѿ тебѣ.

Іайи наїз гдн, мать твою, и спасеніе твоє даждь наїз.

Оуслышь, что речетъ ѿ миѣ гдъ вїз: йако речетъ миѣ на людии свої, и на преподобныя свої, и на ѿбрашаноша сердца къ немъ.

Сбаче близъ коалихъ єгѡ спасеніе єгѡ, велити славу въ землю наїз,